

mål om, hvilken fremgangsmåde generalforsamlingen burde følge med henblik på at underkaste det vidtrækkende emne en mere indgående og samlet undersøgelse. Om end alle talere gav udtryk for deres store saglige interesse i spørgsmålet, i særdeleshed vedrørende udnyttelsen af havens rigdomme og problemet om afgrænsningen af begreberne kontinentalsokkel og havbund, var meningerne delte om fremgangsmåden.

26 talere (Storbritannien, USA, Norge, Holland, Sverige, Italien, Grækenland, Belgien, Australien, Canada, Cypern, Venezuela, Chile, Trinidad og Tobago, Brasilien, Ecuador, Jamaica og Bolivia; Kina, Libyen, Somalia, Ghana, Sierra Leone, Tyrkiet, Tunesien og Japan) gik ind for oprettelsen af et egentligt havbundsudvalg, der med et videre eller snævrere mandat, ligesom rumudvalget skulle beskæftige sig med spørgsmålets politiske, juridiske og økonomiske aspekter. De fleste øvrige talere viste dog også sagen stor interesse, idet flere imidlertid fremhævede, at man fra FN's side formentlig burde iværksætte yderligere forberedende studier gennem eksisterende FN-organer, såsom Den intergouvernementale oceanografiske Kommission (IOC), Den intergouvernementale rådgivende Søfartsorganisation (IMCO) og FAO, før man etablerede et særligt havbundsudvalg. USA anbefalede, at de sikkerhedspolitiske problemer drøftedes i samarbejde med 18-magts nedrustningsudvalget. De to store havforskningsnationer, Sovjetunionen og Frankrig, indtog en forbeholden stilling og pegede bl. a. på, at visse af sagens aspekter faldt uden for 1. udvalgs mandat, der alene omfattede politiske og sikkerhedsmæssige spørgsmål. I øvrigt fandt man fra sovjetisk side, at det maltesiske forslag indebar dobbeltarbejde bl. a. under henvisning til det internationale samarbejde, der finder sted inden for IOC.

Sveriges delegerede, fru Myrdal, foreslog i et mere substantielt indlæg bl. a., at FN med henblik på en senere internationalisering af det åbne hav og havbunden burde virke for en fastfrysning af den nuværende statslige jurisdiktionsudøvelse over havene.

Efter forslag fra Malta nedsattes i løbet af debatten en arbejdsgruppe, hvis opgave var at finde frem til en resolutionstekst, der kunne forventes at opnå almindelig tilslutning i udvalget. USA, Malta, Brasilien, Bul-

garien, Belgien og Indien fremsatte hver sit resolutionsudkast. Det lykkedes imidlertid en undergruppe bestående af disse lande med formandens bistand at nå frem til et fællesudkast til en resolutionstekst, som derefter godkendtes af arbejdsgruppen som helhed.

Under sin forelæggelsestale i 1. udvalg den 7. december redegjorde *Belgiens* delegerede for arbejdsgruppens virksomhed, og det dobbelte problem, gruppen havde været stillet overfor. Således havde den omstændighed, at emnet var ganske nyt, ført visse delegationer til at indtage en yderst forsigtig holdning for at undgå, at en eventuel resolution præjudicerede resultatet af det fremtidige arbejde. Andre delegationer, især fra udviklingslandene, havde derimod ønske om at se visse fundamentale principper indbygget i en resolutionstekst.

På samme måde var opfattelserne også delte med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt der skulle oprettes et nyt FN-organ. Medens især visse østland mente, at tiden endnu ikke var moden til at skabe et nyt organ, ønskede andre, herunder flere vestlige og afro-asiatiske, at oprette en permanent komité. Resultatet blev et kompromisforslag om oprettelsen af en ad hoc-komité, hvis opgaver og levetid skulle være begrænsede.

Resolutionsforslaget, der blev fremlagt med en bred sponsorkreds på 39 lande, herunder Frankrig, Storbritannien, USA og Norge, blev mødt med overvejende sympati under den efterfølgende debat.

II. Resolutionen.

Resolutionsudkastet indeholder forslag om oprettelse af en ad hoc-komité, der i samarbejde med generalsekretæren skal afgive beretning til 23. generalforsamling om spørgsmålets videnskabelige, tekniske, økonomiske, juridiske og andre aspekter. Komiteens rapport skal endvidere indeholde en oversigt over andre FN-organers tidligere og løbende undersøgelser af spørgsmålet samt forslag vedrørende praktiske foranstaltninger til fremme af internationalt samarbejde på området. Baggrunden for, at komiteen fik et så forholdsvis begrænset mandat, og at forslaget ikke antyder noget om principperne for den fredelige udnyttelse af